

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 37. Epistola Papæ in Franciam missa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

dem suam remittitur, ea conditione, ut, Sæculum IX.
 si denuo accusaretur, coram Sacra Sede A. C. 865.
 respondere teneretur.

§. XXXVII.

Epistola Papæ in Franciam missa.

Pontifex cum Rotado misit in Franciam
 Arsenium, Episcopum Hortensem in
 Hetruria, tum ut eum restitui curaret,
 tum ut Regem Lotharium ad relinquen-
 dam Waldradam compelleret, & inter
 Reges Francorum pacem foveret. Huic ep. 40. 41. 43.
 Legato complures Epistolæ Rotado fa- 44.
 ventes commissæ, quarum una mense Ja-
 nuario, Indictione decima tertia, nem-
 pe anno octingentesimo sexagesimo quin-
 to, data nos docet, ceteris omnibus sine
 dubio eandem diem fuisse appositam.
 Memoratu autem dignior nulla est, illa,
 quam Pontifex ad omnes Episcopos Gal-
 liæ direxit; in ea enim loquitur in hunc
 modum: *Nimis namque absurdum est* p. 798.
quod dicitis, Rotadum, qui ad Judicium
Sedis Apostolicæ provocavit, iterum mu-
tata voce vestra judicia postulasse. Quod
etiamsi fecisset, a vestra fuerat Fraternali-
tate corrigendus, & docendus, quod a ma-
jori ad minoris Auctoritatis provocas-
set judicium. Etsi vero Sedem Aposto-
licam nullatenus appellasset, nihilominus
contemptis tot Decretalibus Antecesso-
rum nostrorum, Episcopum inconsultis

Sæculum IX. nobis deponere nullo modo debuistis. S
 A. C. 865. enim Pontificum iudicio aliorum Doctro
 rum Scripta vel approbantur, vel reprobantur, quanto maiorem reverentiam esse oportet eorum, quæ ipsi ad confirmandam Doctrinam, vel conservandam Disciplinam scripserunt? Quidam vestrum dicunt, illas Pontificum Decretales Epistolas in Codice Canonum non contineri, cum ipsi, ubi illas suæ sententiæ suffragari conspiciunt, iisdem sine discrimine tractantur, & solum ad imminutionem potestatis Sedis Apostolicæ minus acceptas esse perhibeant. Porro si ideo has Pontificum Epistolas non esse admittendas dicunt, quia in Codice Canonum non habentur adscriptæ; ergo nec Gregorii Sancti, nec priscorum Patrum, nec ipsius S. Scripturæ Doctrina recipienda est. Deinde ex auctoritate S. Leonis & S. Gelasii probat, generatim omnes priscorum Pontificum Decretales esse recipiendas.

p. 801.

Tum prosequitur: Sed dicitis, iudicia Episcoporum non esse maiora negotiorum. At nos horum merito iudicia negotiorum maiora dicimus, quod gradu sint præcipui, & in Ecclesia Christi ceteris sublimiores. Ipsi quippe primi in Ecclesia, Speculatores Civitatis Dei, Pastores gregis Dominici, ipsi columnæ Domus summi Regis existunt.

Tantum

Tantum Elogium Dignitatis Episco-
 palis in ore Pontificis, suam animose de-
 fendentis, notari meretur. Tum sub-
 jungit: *An majora negotia Metropolita-*
norum tantum esse dicetis? sed alterius
Ordinis quam Episcopalis non sunt;
unde nos non minoris numeri, nec alte-
rius famæ accusatores, testes vel iudices
querimus in negotiis Episcoporum, quam
in causis Metropolitanorum. Unde tam
illorum quam istorum negotiorum nobis
exitus reservari merito volumus. Et
inferius: Neque enim tam stolidus, pu-
to, poterit inveniri, qui ceteris Eccle-
siis privilegia servari, & soli Romanæ
Ecclesiæ adimi debere perbibeat. Tan-
dem Nicolaus Papa Episcopos Rotadum
benigne recipere & Sedi suæ restituere
jubet.

Hæ Decretales, quas Papa tanto fer-
 vore defendit, sunt Collectio Isidori Mer-
 catoris. De his suo loco egimus, eas-
 que falsas esse omnes noverunt. Illud
 verum est, quod clare statuunt, Episco-
 pos a nemine nisi a Sacra Sede absolute
 judicari posse. Verum etiam est, quod
 ex eo capite rejici non potuissent, quia
 in Codice Canonum non essent. Sed
 examinandum fuisset, an revera ab illis
 Pontificibus, quorum nomina præfere-
 bant, editæ essent, quod Criticæ artis
 ignorantia illa ætate non permittebat.

Sæculum IX. In rei summa Episcopi Franciæ, quod
A. C. 865. verum erat, affirmabant, & Lector ex om-
 nibus, quæ hucusque in ista Historia
 legit, dispicere potest, an aliud, præter
 Concilium provinciale, ad judicandos
 Episcopos Tribunal ordinarium exti-
 terit.

Nic. ep. 25. Arsenius præterea quasdam alias de-
Et ibi Sirm. ferebat Epistolas. Una data erat ad Re-
 gem Carolum, in qua Papa eum horta-
 batur, ut cum Imperatore nepote suo
 pacem haberet, & Regnum fratris ipsius,
 Regis Caroli junioris ante biennium fa-
 ctis functi, eripere non tentaret. Alia
 Epistola eadem de causa data erat ad E-
 piscopos Regni Caroli Calvi. Rogabat
 Papa, ut suo hortatu Regem ad servan-
 dam juramenti fidem permoverent, ad-
 dens hæc verba memorabilia: *Ne Im-*

Nicolaus Pa-
 pa ad Episco-
 pos.

ep. 26. p. 401.

*perator macharæ usum, quem a Petri
 Principis Apostolorum Vicario contra
 Infideles accepit, cogatur in Christi Fi-
 deles convertere. Sinatur gubernare re-
 gna ad ipsum devoluta per jus hæredi-
 tarium, auctoritate Sacræ Sedis confir-
 matum, & per coronam e Summi Pon-
 tificis manu capiti ejus superpositam. Vi-
 demus, quod Papa ex Cæremoniis Co-
 ronationis Cæsareæ & traditione gladii
 argumentum trahere voluerit. Tum
 comminatur Dei vindictam omnibus, qui
 Imperatorem armis laceffere ausi fuerint,
 seque*

*Pont. Rom.
 de Cor. Reg.*

seque ipsum Principi, quantum valeret, Sæculum IX.
opem laturum denunciatur. A. C. 865.

Quod spectat ad causam Regis Lotharii, Papa datus ad Episcopos regni eius literis hortatur, ut Regem vigore Sacerdotali corriperent, ad Waldradam ejiciendam compellerent, & comminarentur, a Communione ipsorum excludendum, nisi obsequeretur. Præterea vult, ut Arsenio omnia consilia communicent. Adonem quoque Archiepiscopum Viennensem ad id ipsum exhortatur data Epistola, in qua initio dicit, Concilium, quod Romæ celebrare animo constituisset, locum non habuisse, quia Episcopi ex Francia, quamvis illud expetiissent, non venissent. Nempe, istud Concilium non ita frequens fuit, ac Papa speraverat, constat enim, quod sub finem anni superioris Romæ Concilium celebraverit, in quo Rotadus fuerat restitutus. Diluit deinde sparsum rumorem, quasi Theutgaudum & Guntharium restituisset, & in fine adjicit: *Porro illud risu dignum in tua Epistola visum est, quod dicas: hujus latorem esse Comitis Gerardi Presbyterum. An forsitan hic Comes eum sibi Presbyterum ordinavit, & Diæcesim habet? Ordinantur Presbyteri pro Ecclesiis in Civitate vel ruri positis, vel pro Monasteriis, sed nunquam pro domibus Laicorum. Sed & bunc for-*

Ep. 10. to. 8.
Cons. p. 494.

Sæculum IX. *te ab usum, cum in Concilio convenerimus,*
A. C. 865. *tollemus.* Ex his verbis dispicimus, tunc
 necdum consuetudinem obtinuisse, qua
 Clerici, nulli Ecclesiæ addicti, ordinan-
 tur.

Arsenio in itinere constituto, circa
 festum Paschale, quod hoc anno octin-
 gentesimo sexagesimo quinto in vigesi-
 mam secundam Aprilis incidebat, Nico-
 lao Papæ redditæ sunt Epistolæ duorum
 Regum Ludovici & Caroli, excusantium,
 quod Episcopos suos ad Concilium Ro-
 manum celebrandum non misissent. Ex
 responsis dispicitur, has excusationes Pon-
 tifici non satisfacisse; illud vero minime,
 quod Rex Carolus scripsisset, plerisque
 Episcopis regni sui cum ceteris subditis
 diu noctuque vigilandum esse, ne a præ-
 donibus maritimis (nempe Normannis)
 inermes opprimerentur. *Militum se-
 cularium est, inquit, ad arma prorumpere,
 Episcopos vero orationi vacare oportet.*

Epistola ad
 Reges.

Et infra: *Dicitis, vos commonuisse
 Lotharium, eumque vobis sæpe respondisse,
 Romam se venturum, & sui conjugii
 causam nostro arbitrio commissurum.
 Id ipsemet nobis etiam per Legatos Impe-
 ratoris significari iussit; sed interdixi-
 mus & omnino interdiximus, ne talis
 qualis nunc est, iter ad nos arripiat.
 Huc usque conversionem ipsius præstolati,
 censu-*

cenfuram in eum publicam ferre distulimus, ne sanguis effunderetur, & exci- Sæculum IX.
A. C. 865.
tarentur bella, si autem elatus fuerit, & nostris vestrisque monitis obedire neglexerit, talis habendus est, qualem illum per Epistolam nostram Rodoaldo olim Episcopo & Joanni Episcopo missam nos habere jam cognovistis. Id est, esse excommunicandum. Jubet deinde Papa, ut alium Episcopum Coloniae Gunthario, & Cameraci Hilduino sufficiant. Ubi etiam aliquis, nomine Joannes, ordinatus est. Tum Pontifex subjungit: Hæc autem nostra Epistola ideo more solito scripta non est, quia & Legatus vester expectare non potuit, & Scriniariis nostris ob Festa Paschalia aliis officiis occupatis uti non licuit. Nempe hi Scriniarii Clerici erant, quibus in Ecclesia ministrare incumbebat.

Illo quoque tempore, postquam Arsenius discessisset, Nicolaus Papa responsa dedit ad Arduicum Archi-Episcopum Vesuntionensem, qui Pontificem de variis Disciplinæ articulis consuluerat. In exordio laudat ejus obedientiam & observantiam in Sacram Sedem, tum Regulas sequentes tradit. Qui duas sorores duxerint, aut quæ duos fratres, ad alias nuptias transire nunquam possint, & non prius quam in articulo mortis positi reconcilientur. Omnes, qui matrimonio

to. 12. Spicil.
p. 42.

c. 1.

c. 2.

Sæculum IX. monio ex causa affinitatis illicito impli-
 A. C. 865. citi fuerint, aliud inire non valeant, nisi
 ex indulgentia, si juvenes sint.

- c. 4. Episcopus a Clericis, primoribus Ci-
 vilitatis consentientibus, Canonice electus
 c. 5. iterum rejici non potest. Chorepiscopi
 Ecclesias consecrare, aut Confirmatio-
 nem solis Episcopis conservatam confer-
 re non possunt. Presbyter semel lapsus
 c. 6. Ordinis sui Ministerio restitui nunquam
 potest.
 c. 7. Qui propinquum occidit, usque ad
 mortis tempus excommunicatus sit. Ju-
 bet Papa, ut Archiepiscopus alias quæ-
 stiones dubias, si quas habet, Arsenio Le-
 gato suo proponat.

§. XXXVIII.

S. Anscharii obitus.

Sup. Lib.
XLIX.
vit. S. Ansch.
n. 64. to. 6.
Act. Ben.
p. 110.

Ubi ad Italiæ fines pervenit Arsenius,
 iter profecti statuit per Germaniam,
 quæ, antequam illam attingeret, splen-
 didissimum lumen suum, S. Anscharium
 Archiepiscopum Hamburgensem & Bre-
 mensensem amisit. Is per sex annorum
 spatium, postquam illæ Ecclesiæ junctæ
 fuissent, luce fruens, gregi suo regendo
 assiduis laboribus incumberebat. In suis
 sermonibus ad populum terroribus blan-
 dimenta miscebat; hac quippe gratia
 in verbis & vultu admirandus erat, ut
 peccatoribus potentibus & divitibus,
 maxime